

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

054-848 6661 • www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • ניסן תשע"ח | שנה תשיעית גיליון מס' 102

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי | שמואל משה בן אסתר טוטיאן | משה בן שרה בן-פורת. ת.נ.צ.ב.ה.

מדוע האברך סבל צרות רבות?

שלא צריך לדבר על מרן זצ"ל. והוא החליט שהוא חייב לבא לבקש מחילה ממרן. כל זה הוא סיפר למרן.

"מרן לא שאל אותי מה מו, ישר שם ידו על ראשו ובירך אותו מעומק לבו. ואז נגמה, הוא עמד ללכת, ומרן קורא לו שוב, אומר לו: "שב! אתה רוצה שאני אמחל לך מכל הלב?". אמר האברך: "בוודאי". הוא שמח, זרת. אמר לו מרן זצ"ל: "אם תלמד בספרים שלי - אני מבטיח לך שאני אמחל לך מכל הלב". הבטיח לו, למרות שאשכנזי היה. מרן נתן לו ברכה מעומק הלב. יצא אדם חדש לגמרי."

הרב יצחק גדניאן שליט"א, אשר שימש כאחד מעוזריו האישיים של מרן, רבנו הגדול, הרב עובדיה יוסף זצ"ל, בשנותיו האחרונות, התארח במסגרת "חידון ההלכה העולמי" של רדיו "קול ברמה", וסיפר סיפור מדהים מתוך הקודש פנימה, המלמד כי עז חפצו של מרן זצ"ל היה שיהגו בספריו ובתורתו. בכך הוא בא לחזק את משתתפי ומאזיני החידון, מאחר ומתמודדי החידון נבחנים על ספרי מרן זצ"ל, ומשודר מבית מרן זצ"ל, בית "מאור ישראל", (כנאה וכיאה לרדיו שהקים מרן זצ"ל). סיפור זה טומן בחובו מסר נוסף: כמה חמורה היא הפגיעה בתלמידי חכמים גדולי הדור. לפניכם המעשה המזעזע:

אסור לזלזל בתלמידי חכמים בגלל בחירות

עומדים אנו לפני תקופת בחירות למועצות המקומיות, ואולי גם לכנסת, (וישנם כאלו שכל השנה נמצאים המה בתקופת בחירות), חובה עלינו להתכונן מבעוד מועד, ולהחליט החלטה נחושה שלא להתפתות ליצר הרע השולט בימים שכאלו ברחוב החרדי. כידוע, השטן מחדש "מצווה" חדשה בימים שכאלו: "מצווה" לבזות ולהשמץ את בוחרי ורבני המפלגה המתחרה... לאמיתו של דבר אין לכך שום היתר כלל ועיקר, וכמו שנביא להלן מדברי קודשו של מרן זצ"ל. וכבר אמר מרן הגאון, הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל: אחרי הבחירות ישנם טרגדיות נוראיות, מדוע? משום המחלוקות וביזוי הרבנים בתקופה זו. ולצערנו, אנו שומעים יום יום שמועות קשות ונוראות, על עונשים קשים ומרים שקיבלו אלו שפערו פיהם נגד תלמידי חכמים, והכל "לשם שמיים" כמובן....

לפניכם דבריו הנוקבים של מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, בשו"ת יביע אומר (ח"א י"ד סימן יח אות יא), על האיסור החמור לבזות תלמידי חכמים בגלל בחירות ומפלגות, ושאינן בזה שום צד היתר, והעושה כן הרי הוא אפיקורוס ואין לו חלק לעולם הבא. מבהיל!

מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

מפלגה מאיזה אונס וכדומה, קנאים פוגעים בו, ויעפרו בעפר לעומתו. והסתר יסתירו פניהם מתורתו וחכמתו, וכאילו קטיל קני באגמא הוא [-וכאילו הוא חותך קנים מן האגם הוא]."

"ובעוונותינו הרבים הותרה הרצועה לבזות תלמידי חכמים, וזה פוסל דיינו של זה וזה פוסל דינו של זה, ולא השגיחו בדברי רז"ל שמאד החמירו בעוון זה, אשר בגללו חרבה ירושלים, (שבת ק"ט). ואם ראתי תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום שבוודאי עשה תשובה, (ברכות ט). והמבזה תלמיד חכם נקרא אפיקורוס, או מגלה פנים בתורה שלא כהלכה, ואין לו חלק לעוה"ב, (סנהדרין ט:). ושנים עשר אלף זוגות תלמידים של ר' עקיבא כולם מתו מפסח עד פרוס עצרת, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה (יבמות סב). תסמר שערות אנוש."

"וידעתי בני ידעתי, כי הם מחלקים בזה, בדברים הדברים, טלאי ע"ג טלאי, ומעייילי פילא בקופא דמחטא [-מכניסים פיל בחור המחט], כדי להורות היתר לעצמם, ומכה ישנה היא זו. וכמו שכתב בשו"ת מהרי"ל (סי קצד). ותהילות לא-ל יתברך דברתי בזה בדרשותי, לפני החברים המקשיבים לקולי, (אשר נפתו לקבל לשון הרע על גדולי הדור, מאיזה חכמים בעיניהם, אשר הרשו לעצמם להרבות בדברי בלע. לפני המון ועמי הארץ בדברים שאסור לשמוע, וכ"ש להעלותם על הכתב). ונומתי להם כי לא חילק ולא בילק ידענא [-ואמרת להם שאני מקבל שום חילוקים להתיר האיסור], באיסור חמור זה, דתבר גזיזי, וברוך ה' דברים שיצאו מן הלב נכנסו ללב, ושמעו אלי. השי"ת יחזירנו בתשובה שלמה. אמן."

מאז החתונה סבבוהו צרות רבות

"אני אספר סיפור קטן כמה היה חשוב למרן לימוד ההלכה שלו: זה היה בשנה-שנתיים האחרונות לחייו של מרן זצ"ל. ידוע, שהיה למרן קבלת קהל בבוקר, אבל אחרי תפילת ערבית לא היה לו קבלת קהל. הזמן היה מוקדש ללימוד. מרן זצ"ל היה מתפלל ערבית, אחר כך ניגש ללימוד, ואחר כך ארוחת ערב, שזה היה לוקח זמן עד שמרן זצ"ל היה אוכל את ארוחת הערב שלו."

"אני עד, שלא היה לילה אחד שמרן זצ"ל היה הולך לאכול את ארוחת הערב שלו בקלות, כל לילה זה היה ריב מחדש, עם בנו רבי משה שהיה ממונה על ארוחת הערב: "מתי הרב יבא לאכל? מתי הרב יבא לאכל". ומרן היה משיב: "עוד חמש דקות, ועוד חמש דקות". פעם הוא עד כדי כך כעס. הוא אמר (בצעקה): "תעזוב אותי! אני היום לא למדתי מספיק, לא מגיע לי לאכל". ממש כך. ובאמת, אותו היום מרן לא הלך לאכל לפני השעה עשר, אפילו שהיה צריך ללכת לאכול בשעה שמונה וחצי."

"יום אחד לאחר תפילת ערבית אני שומע דפיקות כאן למטה, אני יורד, אני רואה אברך אשכנזי, ממש בצער, עם פנים אדומות, עם בכי. אני אומר לו: "מה קרה?". הוא אומר: "אני חייב להיכנס למרן!". אמרתי לו: "חייב חייב, אתה צודק, אבל כרגע אי אפשר, בא נקבע לך תור, יום אחד אחרי תפילת שחרית תכנס". אמר לי: "אני לא זז מפה עד שאתה מכניס אותי, זה פיקוח נפש! ומי ששלח אותי זה רב חיים קנייבסקי". ראיתי שזה בנפשו הדבר, עליתי למרן, חיכיתי איזה עשר דקות עד שמרן התפנה ליטול את העט ולכתוב, ואז אמרתי לו: "כך וכך העניין, בא איזה אברך מבני ברק במסירות נפש, הוא אומר שהוא חייב להיכנס למרן, זה עניין של פיקוח נפש". מרן אמר לי: "כפרת עוונות, תעלה אותו". אז העליתי אותו."

"הוא המתין דקה שתיים ליד מרן. אחר כך רמזתי למרן שהוא יושב לידו. ואז מרן פנה אליו ואמר לו: "כן בני, מה אתה צריך?". מה הוא מספר למרן? שמאז חתונתו (לא סיפר כמה זמן הוא נשוי) סבבוהו צרות רבות ורעות, ממש אין לו יום ואין לו לילה. ואז הוא פנה לרב חיים קנייבסקי, וסיפר לו מה שעובר עליו. אמר לו רב חיים קנייבסקי: "תשמע, אתה פגעת פעם באחד מגדולי הדור, דיברת עליו, (לא אמר לו מי), בלי שתבקש מחילה מאותו גדול לא יהיה לך מנוחה". ואז אמר האברך, שהוא נזכר, שבצעירותו, לצערו הרב, הוא דיבר דברים

מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א

פסיכולוגיה יהודית
פסיכודרמה
כואבת? כועסת? מסתגרת במחשבות על מה שהיה או על מה שלא היה?
טיפול מלווה התחדשות לנשים, זוגות וילדים.
הפרעות אכילה, התמכרויות, פחדים, טראומה ואובדן
צ'לצ'לו: 053-3354470 (תמרה)
מטפלת מוסמכת בעלת המלצות רבות

בזכות מה עבר הנער מתיכון חילוני לישיבה קדושה?

הדברים פגעו בלבו, כאשר בנוסף לכך שמע יוסי מרב ביהכ"נ: "מי שיש לו אינטרנט בכיסו או בביתו לא יזכה לחיי העולם הבא". הוא שאל אותי מספר פעמים אם זה באמת כך, והשבתי לו בחיוב. הוא נרתע ובכך התקדם לשלב השני. אלא שהשלב השלישי והאחרון בריפוי, שהיא האמונה ביכולת שלי להיגמל ולהתנקות, זה היה שלב קשה ביותר אצל יוסי. הוא טען בלהט והיה מוכן להישבע בנקיטת חפץ, שהוא לא מסוגל להתנתק מ"ידידו הטוב". "זה כאילו שמוציאים לי אבר חיוני מהגוף..." הוא טען, "לא מסוגל לדמיין איך ייראו החיים שלי בלעדי הגלאקסי! אני קם וישן עם זה... זה ממלא לי את כל היום...". אך הוא לא ידע כלל חשוב בעבודת ה' - הקב"ה עוזר לאדם לנצח את היצר הרע. ולכן כל אדם יכול להתגבר ולנצח את היצר הרע.

הישועה הגיעה דרך הבת. בתחילת השנה (אחרי החגים), עם סיום עבודתה ב"שירות לאומי", החלה בתו של יוסי ללמוד במדרשיה. שמה התחזקה היא בקדושה וביראת שמיים, ובחג החנוכה האחרון (לפני שלושה חודשים) היא קמה ועשתה מעשה, היא ניקתה את כל המשפחה מטומאת האינטרנט. כל ארבעת הסמארטפונים של המשפחה: האבא, האמא, שלה ושל אחיה, כולם הוחלפו במכשירים כשרים ללא אינטרנט כלל ועיקר. והאמא החליטה "אנחנו הולכים עם הקב"ה עד הסוף", וגם הוציאה את האינטרנט מהמחשב הביתי שלהם.

הסמארטפון נזרק והבן עבר ללמוד בישיבה

שלושה חודשים בלבד שהבית התקדש וטוהר, ומהפך נרשם בקרב בני ביתו של יוסי: האמא הולכת יחד עם בתה למדרשיה, שם היא מתעלה בצורה מדהימה. ו... אצל הבן התחוללה "רעידת אדמה" של ממש: לאחר חודש מסילוק הטומאה, הגיע הבן בתחינה ובקשה לאביו: "התיכון החילוני בו אני לומד לא מתאים לי, אני לא מסוגל ללכת לשם, ברצוני לעבור ללמוד בישיבה קדושה". נחישותו של הבן הסירה את כל החששות של אביו ושל הרבנים איתם הוא מתייעץ, והבן של יוסי עבר ללמוד בישיבה קדושה באופן מלא! ואצל יוסי, אפילו חזותו החיצונית השתנתה: זקן קצוץ מהדר את פניו, וכיפה שחורה מפארת את ראשו. "הכל ב'אשמת' הבן", מסביר יוסי.

בתחילה הייתי מהסס אם יוסי יצליח להתמיד בטהרה זו, אך בפגישה האחרונה עמו התרשמתי שהוא חזק בזה, אם כי הדחף לסם ה"סמארטפון" עדיין מקנן בלבו. (כנראה, לוקח זמן עד להתנקות וטהרה פנימית שלימה). יוסי מדגיש ואומר: "לפעמים ישנו פיתוי לחזור לזה, אבל כשאני רואה את השינוי אצלנו במשפחה זה מאד מחזק אותי: אנחנו בבית מרגישים הרבה יותר ביחד. אנחנו מדברים אחד עם השני. אני ואשתי חזרנו לישון באותו חדר. כמו כן, אני מרגיש רוחני יותר, טהור יותר, חיים אחרים. חשוב לי לומר, שאני מרגיש יותר רגוע!! תודה לא-ל, עכשיו, אני נכנס למיטה, שם את הראש על הכרית וכבר נרדם, והשינה שלי רגועה כמו תינוק".

היצר הרע לא פראיר, והוא לא עוזב את הקליינטיים שלו כל-כך מהר. לפני חודש הגיע יוסי להתקבל לעבודה בחברת הסעות פרטית בתור נהג סנדר, והחברה דרשה שיהיה לו סמארטפון. מדוע? כדי לצלם תאונות וכדומה, כדי לקבל במייל את סידור העבודה, ובשביל הוו"צ (תוכנית ניווט בכבישים). יוסי חשב בעצת רבו, לקחת סמארטפון שיש בו רק שלושת התכונות הנ"ל. אבל ליוסי אסור להתקרב לאינטרנט בכלל, כפי שאומרת הגמרא, שאין לנזיר אפילו להתקרב לכרם, שמא יתפתה ויאכל מענבי הכרם. בעצתי, מצא יוסי פתרון לכל דבר, הוא קנה מצלמה ומכשיר ג'י פי אס בנפרד, ואת סידור העבודה מקריא לו המעביד בטלפון ויוסי רושם. "אין דבר העומד בפני הרצון".

את רעות האינטרנט, הן במחשב הביתי והן בסמארטפון, כמדומני שמיותר לפרט ולבאר. כל אחד ואחת המחזיק ברשותו כלי משחית אלו - יודע לאילו דיוטות תחתונות של טומאה מובילים אותו מכשירים אלו, ובדודאי כבר החליט כמה וכמה פעמים להתנתק מהרעל הזה. הבעיה היא, שאנו חושבים שאנחנו לא יכולים ולא מסוגלים לעשות זאת. כ-ו-ל-נ-ו-מכורים לאינטרנט במידה כזו או אחרת, וידוע שישנו קושי עצום כדי להיגמל מכל התמכרות שהיא.

חיים לא רגועים בגלל הגלאקסי

לפניכם מעשה גבורה של יהודי יקר, שהצליח להוציא את האינטרנט מהבית ומהכיס לפני שלושה חודשים, למרות היותו כמו כולם מכור לזה. אם הוא הצליח אז כל אחד יכול להצליח. וזה סיפור המעשה (הרחבנו בפרטי המאבק הפנימי של יוסי, היות וללא ספק אלפים מקוראיו יזהו את המאבק הזה בלבם פנימה): לפני תשעה חודשים בערך, פנתה אלי אשתו של יוסי (שם בדוי) בבקשה, שאשכנע את בעלה שיזרוק את הגלאקסי הטמא שלו ויעבור לסלולארי כשר. המכשיר הקטן הזה אף הצליח להרוס את שלום-הבית שלהם...

אחרי מספר משפטים עם יוסי קלטתי שהבחור מכור למכשיר. הוא התוודה בפני, שאפילו בלילות הוא לא ישן רגוע, הוא מתעורר פעם-פעמיים בכדי לבדוק אילו הודעות "חשובות" נכתבו בווצאפ. ה"גלינג" שמודיע על כניסת הודעה היה מקפיץ לו את הלב, והוא היה חייב להסתכל מה כתוב, גם אם הוא באמצע ארוחה או שיחה עם אשתו. ואל תחשבו שזה מקרה חריג, אני משער שכעת חצי מהקוראים מחייכים בבושה שזה גם המצב שלהם: אתר מסוים או אפליקציה מסוימת השתלטו על חייהם בצורה כזו או אחרת, ולא נותנת להם מנוח... הובלתי את יוסי להכיר בכך שהוא "מכור לאינטרנט". שכן שלב ראשון בהתרפאות ממחלת נפש או מחלת נשמה היא הידיעה שאני חולה.

שלב שני ברפוי היא הידיעה שזו "מחלה", כלומר, לדעת שזה דבר רע. השלב הזה היה קשה, מאחר וכבר אמרו חכמי המוסר: "העובר עבירה ושונה בה פעמיים ושלש - נעשית לו כמצווה". יוסי היה בטוח שהוא עושה מצווה גדולה עם הסמארטפון שלו, מאחר והוא שולח הלכה יומית ושיעורי תורה לחבריו בווצאפ, ואין לך מצווה גדולה מזיכוי הרבים. לאדם מבחוץ טענה זו נשמעת מגוחכת, אבל האסורים בבית הסוהר האינטרנטי בטוחים הם בטענה זו, וכבר "זכית" לשומעה מכמה וכמה "צדיקים", המצלמים שיעורי תורה באיפון ומעלים ליוטיוב, אך רבים מהם נפלו במראות נגעים, וכבר אמרו חז"ל: "אין אומרים לאדם חטא כדי שיזכה חברך".

הנקי מטומאת האינטרנט יזכה להנות בימות המשיח

באחד השיעורים בהם השתתף יוסי, אמרתי ללא תיכונן מראש: "הגאון הגדול הרב חיים פלאגי זצ"ל, אשר חי לפני כ-180 שנה באיזמיר שבטורקיה, כותב בספרו (תוכחת חיים ח"ג בסופו) דברים מבהילים: הקב"ה הודיע לנו ע"י נביאיו הקדושים, בפסוקים מפורשים בכמה מקומות בתנ"ך, כי לפני ביאת המשיח והגאולה השלימה, ה' ישלח ניסיונות קשים בקיום המצוות בכלל, ובשמירת הקדושה והצניעות בפרט, על מנת לבדוק את חוזק האמונה של כל אחד ואחד. ורק אותם שיעמדו בגבורה בניסיונות, הם ורק הם יזכו לזכות ולהתענג בתענוגי ימות המשיח והעולם העתידי. וזו הסיבה שהתחדשו מכשירים טכנולוגיים משוכללים בשנים אלו! (ללא ספק, הדברים מכוונים גם ובעיקר לאינטרנט, שהרי אין לך שיכלול וניסיון גדול וקשה יותר מהאינטרנט). אלא שמסיים הרב חיים פלאגי שם בדברים מעודדים, הוא מגלה, שיחד עם הניסיון הגדול שהביא עלינו האלוקים בדור הזה, שלח לנו הקב"ה כוחות גדולים ועצומים, שלא היו לאנשים בדורות הקודמים, כדי שנוכל לעמוד בהצלחה מול המפלצת הזו הנקראת "אינט-מת". (הרחבתי בזה בגיליון כסליו תשעז).

מרון הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א, יחד עם הלוחם הגדול נגד טומאת האינטרנט, מרון הגאון הרב משה צדקה שליט"א

קריאת קודש מאת מרון הגאון, גודר פרוצות ישראל, לוחם מלחמות ה', הרב מאיר מאזוז שליט"א

"ב שבת תשע"ח

לכל אחינו בית ישראל בארץ ובתפוצות

ידוע ומפורסם כמה סכנות גשמיות ורוחניות במכשירים הנוראים "אינטרנט ואיפון" ודומיהם. כי רבים חללים הפילו ועצומים כל הרוגיהם. כמה בתים התפרקו. כמה משפחות הידרדרו. וכמה נערים יצאו מכלל ישראל רחמנא ליצלן! - ה' יצילנו]. על כן החכם ענינו בראשו, לא להכניס אותם הביתה כלל ועיקר. הרחק מעליהם דרך ואל תקרב אל פתח ביתם. ומי שהוצרך לפרנסתו יקח מכשיר מסונן ומאושר על פי הרבנים. וכולי האי והלוואי [ועם על הסינון - הלואי שיעזור]. והשם יתברך יאמר די לצרותינו אמן. נאמן".

עלינו האלוקים בדור הזה, שלח לנו הקב"ה כוחות גדולים ועצומים, שלא היו לאנשים בדורות הקודמים, כדי שנוכל לעמוד בהצלחה מול המפלצת הזו הנקראת "אינט-מת". (הרחבתי בזה בגיליון כסליו תשעז).

לעילוי נשמת
אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל
ת.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אלי ליאון בן זעירא
ת.צ.ב.ה.

התורה המשמחת

כוחה של תורה! לרבי שמואל היו את כל הסיבות לשקוע בדיכאון ובעצבות: ילדים לא היו לו, ואשת נעוריו, הרבנית רחל ז"ל, נפטרה עליו לפני 28 שנים. כך נותר הוא עשורת שנים בודד וגלמוד. אדם אחר היה שוקע במרה שחורה, ומתהלך עם פרוץ חמוץ. לא כן אצל רבי שמואל, שהיה שמח ומאושר. כיצד הוא הצליח בכך? זוהי כוחה של התורה, המעניקה שמחת חיים לאדם בכל מצב שהוא. מדהים! בתקופה שלאחר הסתלקותה של הרבנית ז"ל שררה בישיבה אווירה עכורה. השבר הפנימי היה נורא מדי. רבי שמואל התקשה לקבל אנשים, ומצא נוחם בתורתו ועיונו בלבד. אחת החברות הקבועות שלו, הגאון רבי צבי שפירא, ראש כולל "גבעת שאול", התייסר בייסוריו של רבו. באחד הימים גמר אומר לשמח את רבו בכל מחיר! הוא התחנן לפני באי הבית להכניסו, ולנסות להחיות את נפשו. בערב פורים התירו לו להיכנס.

איך משמחים את רבי שמואל? ישנה משנה במסכת כלים הנפתחת במילים "האביק שבמרחץ". משנה קשה שהרב שפירא למד בעבר עם רבי שמואל זמן ממושך. נקודת הפתיחה של החינוכית המחודשת - חייבת להיפתח מאן, מ"המאביק שבמרחץ"! הוא נכנס בעזות, נטל את זרועו של רבו והחל לשייר בקול גדול ומלא חיות את המילים: "הא-ביק שבמ-רחץ---".

הבזיק הרעם, והלב ניצח! "האביק שבמרחץ", זה היה כמו פריסת שלום מבית אהוב! זה הזרים לחלל הקודר של החדר זיכרונות מרגעי אושר מתוקים. רבי שמואל צחק בהנאה גדולה, והצטרף לריקוד. אברכים נוספים שקלטו את קול הזמרה הצטרפו ובאו, והריקוד הלך והתעצם, וקול השירה הלך וגבר. ומתוך חדר המגורים שברחוב אבן שפרוט הירושלמי עלו ובקעו שעה ארוכה קולות שירה וריקודים סוערים, ומילים מעט מוזרות: "הא-ביק שבמ-רחץ-- הא-ביק שבמ-רחץ--". אלו היו הניחומים היחידים שדיברו אל נשמתו.

ועוד סיפור המעיד בדרך מזעזעת, כיצד רבי שמואל התגבר על משברי החיים: תלמיד בישיבה שהיה קרוב מאד לראש הישיבה חווה שעת משבר, ושקע בחיפוש עצמי רוחני. באחד הימים ניגש אליו רבי שמואל ואמר לו כך: "אתה שרוי במשבר. שעת משבר היא שעת סגולה. זמן שבו הכל נתון לשינויים ולהתחדשות... ולכן זוהי שעה שניתן להתרומם על ידה! **אספר לך על השבר האישי שלי... מה עשיתי אני כשהוברר לי שלא יהיו לי לעולם ילדים? לקחתי את עצמי לידיים, ולמדתי ש"ס בעיון נמרץ...**"

"עולם חסד יבנה"

רבי שמואל לא רק גאון בתורה היה, גם גאון במידות טובות ובעל חסד נדיד היה הוא. הפן הזה באישיותו של רבי שמואל פחות מוכר בציבור. ליקטנו מספר קטן מאד של מעשים המעידים על כך:

מעשה בתלמיד שלו, נער מתחזק, שלמד בעברו תופים. כשהתחתן, ניגש התלמיד במהלך חתונתו אל התזמורת, פשט את חליפתו, התיישב ליד מערכת-התופים והחל לנגן בעצמו. החתן ראה בכך שובבות חנינית, בעוד המחותר מסמיק מבושה, היות ולדעתו אין מעשה זה מתאים לבן תורה... רבי שמואל ניצב מהצד, מתבונן ושותק. בתום החתונה, כשהתקבצו הכל לברכת המזון ול'שבע ברכות', נטל רבי שמואל כף ומזלג והחל לתופף על השולחן ברעש והתלהבות לקול צהלת הנוכחים. "גם אני קצת טוב בתופים", אמר לחתן ולמחותן בחדווה. עיניו של המחותרן זהרו...

ועוד מעשה: מן הזמנים הנשגבים בחייו של רבי שמואל הוא מוצאי יום כיפור. לאחר הבדלה בבית מדרשו וטעימה קלה, יושב ראש הישיבה ועמל במסכת סוכה בדבקות עצומה. מעין רגע שיא של תוקף קדושת היום. שנה אחת, נודע לו במוצאי כיפור אחר ההבדלה על תלמיד שלו לשעבר, שהסתבר שלא באשמתו בשוק האפור עם עבריינים. כיון ששמע כך, הסיר מעליו את ה'קיסל' (-בגד מיוחד שלובשים האשכנזים ביום כיפור), סגר בצער את מסכת סוכה, וביקש שיסיעו אותו לפגישה עם חברת העבריינים.

וכך היה רבן של ישראל יושב במוצאי יום הקדוש, במשך שעות למשא ומתן משפיל ומייגע עם קבוצת עבריינים, שבכלל ראתה בו 'דוס' מעצבן. המעבר הנורא הזה מקדושת היום וקדושת התורה פצע את לבו. אבל כשחזר מהמפגש שהסתיים בהצלחה, האירו פניו בחדווה עמוקה כאילו עמד ברגעי 'נעילה'.

ושמואל בקוראי שמו

סיפורי מופת על מרן הגאון, הרב שמואל אוירבך זצ"ל, נפטר בחטף בשבת זכור, ט' אדר תשע"ח

המחנך הדגול

קרוב לארבעים שנה מאז נוסדה ישיבת 'מעלות התורה', היה בית היוצר הזה, ממנו יצאו תלמידי חכמים מופלגים, מזוהה עם דמותו של איש אחד. רבי שמואל היה ראש הישיבה, המשגיח הרוחני, המגיד שיעור ואב הבית. לא היו אנשי צוות נוספים בישיבה זו. אצל רבי שמואל ב'מעלות התורה' מעולם לא היו 'אחוזים' לבני עדות המזרח. בכל שנות הישיבה למדו בה ספרדים ואשכנזים במספרים לפעמים זהים. לא הייתה שום התייחסות למוצא. גם לא לצבע הכיפה. היה בחור בישיבה שהיה מחליף את כיפתו הסרוגה כשהיה נכנס להיכל הישיבה, כדי לא להתריס בפני הבחורים... התלמידים מרבים לספר על יחסו האבהי לתלמידיו. הם מגדירים אותו כאמן הנפש, כמי שראה אל תוך חדרי לבם וידע להכיר להם דרך מיוחדת לפי אופיים האישי. אחד מהם מספר: "הייתי תלמיד טוב, אבל יום אחד הרגשתי מחנק. בחוץ הכל היה נראה רגיל, המשכתי ללמוד טוב, באותה התלהבות, באותו רצף, אבל היה לי קושי נפשי מסוים שלא ידעתי לעמוד על טיבו. רבי שמואל קורא לי יום אחד, שם לי כסף ביד ואומר, מהיום אתה הולך פעמיים בשבוע לשחות בבריכה. אתה צריך את זה. אתה מבין? אני לא ידעתי מה אני צריך, אבל הוא כבר זיהה!".

כל רז לא אינס ליה

הידיעות שלו בכל חלקי התורה היו מבהילות. גם בחכמת ה'קבלה' עמל שנים, וגם שם רכש שליטה עצומה. הידע המופלג הזה בקבלה זיכה אותו בהערצתו של ה"בבא סאלי" וחכמי הסוד מעדות המזרח. בשמחת עליה לתורה שערך משפחת אוירבך המתינו הכל לקידוש. ספרים לא היו מצויים באולם הסעודה. כדי לא לבטל מזמנו, התיישב רבי שמואל עם אחיו הגאון רבי אברהם דוב, רבה של טבריה, והחל מקריא לפניו על-פה, מילה במילה, את כל לשון הזוהר על הפרשה, מהתחלה ועד סוף.

הרגלו המתמיד לחיות חיי קדושה ועילאיות, הביאו אותו לחוש תחושות דקות של הרגשי-קדושה, שחרגו מגבולות הטבע. הנה סיפור מצמרר, עדות של מקורבו, הרב הגאון רבי מנדל אוירבך: "באחד הימים נסע רבי שמואל לחתונה במכונת שלי. בזמן שראש הישיבה שהה באולם השמחות, ישבתי במכונת לשיחה עם מכר שהזדמן למקום. המכר היה רחוק מקדושה, הידרדר רוחנית והגיע לדיוטה התחתונה. מאוחר יותר כששב

רבי שמואל לרכב, התיישב במושב הקדמי שאירח לפני שעה קלה את המכר הנ"ל. ברגע שנגעו שולי מעילו במושב, זינק ממקומו החוצה בחדרה עצומה, ושאל אותי, כשאימה מכסה את פניו: "מה קורה במושב הזה?! יש כאן הרגשת טומאה... מישהו ישב פה עכשיו?".

ועוד מעשה: בחור היה בישיבה, בשוליים, שנפשו נעה ונדה בין היכלות הקדושה לעולמות של טומאה. באחד מלילי שישי לאחר סדרי הישיבה הזדמן הלה לבית קרוב-משפחה, ושקע שם שעה ארוכה בטכנולוגיה של זוהמה. למחרת, לאחר תפילת שחרית בישיבה, כשרבי שמואל ראה אותו, הזדעזע, ואמר בחרדה: "איפה היית אתמול, מה עוללת?!". הבחור נלפת, ויחד חרדה גדולה... **מכאן אנו למדים, עד כמה המכשירים הטמאים והמעשים הטמאים פוגמים, מטמאים ומטנפים את האדם!** וכמה בושה תהא לנו לעתיד לבא עת נעמוד מול בורא העולם ורבות מלאכיו הקדושים, עם בגדים צואים ונשמה מטונפת מהטכנולוגיה הטמאה... **אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה!**

הערה לסיום: השנה הלכו לעולמם בהפרש של חודשים ספורים, שני גדולי הדור ומנווטי דרכה: מרן הגאון, הרב אהרון יהודה ליב שטיינמן זצ"ל, נפטר בערב חנוכה. המציין את מלחמת החשמונאים במתיוונים, ושמירה על פך השמן הטהור. ומרן הגאון, הרב שמואל אוירבך שליט"א, נפטר בשבת זכור, בו אנו מצוים להילחם בעמלק אשר נסך קרירות בעם ישראל. ובערב פורים, המציין את אזהרת מרדכי ליהודים לבל ישתתפו בסעודתו של אותו רשע. ללמדך, אם כי דרכי המאבק לשמירה על קדושת המחנה, הייתה חלוקה בין שני הגדולים הנ"ל, אבל לשניהם מטרה אחת: שמירת פך השמן הטהור, ומלחמה בלתי מתפשרת בטומאת עמלק. רבות אלפי ישראל שליוו בהמוניהם את מרן הגאון, הרב שמואל אוירבך למנוחות, הגם שלא כולם נמנו על חסידיו, הוכיחו כי עם ישראל ברובו המוחלט, מכבד את גדולי התורה כ-ו-ל-ם. וכי הציבור סולד ממלחמות חצרות, וביזוי גדולי תורה על רקע פוליטי. (הסיפורים לוקטו מתוך "שמואל בקוראי שמו", גיליון אבל מיוחד של עיתון "בקהילה", י"ג אדר תשע"ח).

ברכת הטוב והמטיב על היין מחוך הספר "חזון עובדיה" ברכות

שאלה: בסעודת סיום מסכת שערכתי בבית הכנסת בשכונה, הגיעו הרבה אנשים יותר ממה שחשבתי שיבואו, בקבוקי היין התרוקנו והיה צורך להביא עוד יין לסעודה. הבאתי לסעודה סוג יין אחר. האם המסובים צריכים לברך הטוב והמטיב?

תשובה: אם כלה היין הראשון, והביאו לו יין אחר אפילו הוא משובח מן הראשון, נחלקו בזה הפוסקים אם מברך הטוב והמטיב על היין השני, דעת מרן הבית יוסף והרמ"א שיש לברך "הטוב והמטיב", ודעת הראב"ד והרדב"ז ושאר אחרונים שאינו מברך הטוב והמטיב, וספק ברכות להקל. (עמ' עו ס"ב). במה דברים אמורים, שלא היה לך עוד יין מהסוג הראשון, שאז הבאת סוג אחר של יין איננה מפני שינוי היין, אלא מפני שלא היה עוד מן היין הראשון. אבל אם היה לך עוד בקבוקי יין מהסוג הראשון, ובכל זאת הבאת סוג אחר של יין, צריך לברך "הטוב והמטיב", שוודאי הבאת סוג יין אחר משום שינוי היין, שהרי עדיין היה לך מהסוג הראשון ובכל זאת לא הבאתו. (עמ' עו הערה ב' בשם שו"ת הרדב"ז ח"ד סי' קכה, וכ"כ מ"ב קעה,ג).

שאלה: הביאו לי סוג יין אחר באמצע הסעודה, שכחתי לברך "הטוב והמטיב" והתחלתי לשתות, פתאום אני שומע את חברי מברך "הטוב והמטיב", וניזכרתי שהיה עלי לברך "הטוב והמטיב", האם אני יכול לברך אפילו שכבר התחלתי לשתות?

תשובה: מי שהביאו לו יין ממין אחר, ושכח לברך "הטוב והמטיב", והתחיל לשתות מן היין השני, ועדיין הקנקן של המין השני לפניו, ורוצה לשתות עוד, יש אומרים שאינו יכול לברך עוד "הטוב והמטיב", ויש חולקים וסוברים שמכיון שעדיין רוצה לשתות יין מן המשוכח יכול לברך "הטוב והמטיב". והרצה לסמוך על הסברא הזאת לברך, יש לו על מה לסמוך. (עמ' פ ס"ה).

שאלה: שתיתי יין בסעודת פורים, החלטתי ששתיתי יותר מדי ולכן לא אשתה עוד. אחר כך הביאו יין 'פטישים', טוב לשתיה וכי תאוה הוא לעיניי, לא יכולתי להתגבר ומזגתי לי לשתות. האם עלי לברך "הטוב והמטיב"?

תשובה: אין לך לברך "הטוב והמטיב", שכיון שהסחת דעתך מלשתות הרי שעליך לברך שוב ברכת "בורא פרי הגפן" על היין השני, ובאופן שמברכים "בורא פרי הגפן" אין לברך גם ברכת "הטוב והמטיב". (עמ' עו ד"ה כתב המגן אברהם). ומכללם של דברים למדנו, שהשותה יין בסעודה, ומברך ברכת המזון על הכוס, על סוג אחר של יין, אינו מברך "הטוב והמטיב". שכיון שמברך "בורא פרי הגפן" על כוס ברכת המזון, שהרי ברכת המזון הפסיקה, שוב אינו מברך "הטוב והמטיב". (שם. ועוד, שהרי כבר בירך בברכת המזון "הטוב והמטיב").

שאלה: השתתפתי בסעודת שבע ברכות, בתחילה שתינו יין של 'יקבי חברון', לאחר מכן בעל הבית מזג לנו יין של יקבי 'כרמל מזרחי'. תלמיד חכם אחד אמר שצריכים לברך "הטוב והמטיב" לפני השתייה. מעולם לא שמעתי כזה דבר. האם אותו תלמיד חכם צודק?

תשובה: הוא צודק. תיקנו חז"ל לברך "הטוב והמטיב" על שינוי יין, ואף על פי שאינו שותה ממנו אלא פחות מרביעית. כי ברכת "הטוב והמטיב" היא ברכה ראשונה במקום ברכת "בורא פרי הגפן", וכשם שמברכים "בורא פרי הגפן" אפילו על כל שהוא, כך די בטעימה כל שהיא כדי לברך ברכת "הטוב והמטיב". (עמ' עו ס"א. וביבנה תיקונה, שהגויים בצרו כרמיהם שבע שנים מדם הרוגי ביתר, והקיפו כרמיהם מהרוגי ביתר, ולכן תיקנו לברך על שינוי היין שהוא כמו הדם ברכת "הטוב והמטיב" - "הטוב" שלא הסריחו "המטיב" שניתנו לקבורה. ב"י סו"ס קעה בשם הרא"ש).

שאלה: אחותי ערכה מסיבת יום הולדת לבתה עם כיבוד קל בלבד. עשינו 'לחיים' על יין של 'יקבי ירושלים', לאחר מכן בעלה כיבד אותנו ביין של יקבי 'רמת הגולן'. האם צריך לברך לפני השתייה ברכת "הטוב והמטיב"?

תשובה: כיון שלא הייתה סעודה, ורק חולק כיבוד קל בלבד, אין לברך "הטוב והמטיב". שאין מברכים "הטוב והמטיב" על שינוי יין אלא כשהוא בתוך הסעודה. (עמ' עו ס"ד).

וישנו תנאי נוסף לברכה זו: אין לברך הטוב והמטיב אלא אם כן יש אחר עמו, שכן משמע מנוסח הברכה: 'הטוב' לו 'המטיב' לחבירו. ואף אם אשתו ובניו עמו מברך "הטוב והמטיב". (עמ' עו ס"ג).

שאלה: בסעודת שבת חתן של בן דוד שלי שתינו יין של יקב מסוים, ושוב הביאו לנו יין מיקב אחר. אני לא יודע האם היקב השני יותר טוב מהראשון, או אולי להיפך הוא פחות טוב מהראשון, האם עלי לברך "הטוב והמטיב" על שינוי היין?

תשובה: מברכים הטוב והמטיב על כל שינוי יין, אפילו אינו יודע שהיין השני משובח יותר מן הראשון, ורק אם הוא יודע שהיין השני גרוע מן הראשון - אינו מברך עליו הטוב והמטיב.

ויין מבושל מסתמא הוא פחות משובח מייין שאינו מבושל. הלכך, אם היה הראשון יין מבושל, והביאו לו יין שאינו מבושל, מברך על היין שאינו מבושל "הטוב והמטיב". לעומת זאת, אם היה הראשון יין שאינו מבושל, והביאו לו יין מבושל, אינו מברך "הטוב והמטיב" על המבושל. (עמ' עו ס"ג. והנלע"ד שאין

לברך על בקבוק יין אחר מאותו סוג יין של היקב. ולא דמי למש"כ בירושלמי בפרק כיצד מברכין. שרבי היה מברך על כל חבית וחבית. ששם כל חבית יכול להיות לה טעם שונה, משא"כ בנד"ד שכל הבקבוקים מאותו סוג יין של היקב טעמם שווה, והוי כמו חילק חבית יין למספר בקבוקים דפשיטא דהוי סוג אחד של יין).

הקדישו ספרים לעילוי נשמת או להצלחה

עמותת "אור עליון" שמחה לבשר על מיזם אדיר של הנחת הספר "אור עליון" במקומות ציבוריים: בתי חולים, ספריות ציבוריות, מחנות צבא וכדומה.
קחו חלק ביזכי הרבים! תרמו ספרים לחלוקה, ואנו נניחם במקומות ציבוריים, עם מדבקת הקדשה על הספר: לעילוי נשמת יקורכם, או להבדיל לרפואה והצלחה. כל זכויות הקוראים והמתחזקים מהספר שתרמתם ייקופו לזכותכם...
כמו כן, המעוניינים להניח ספרים במקומות ציבוריים, בתשלום דמי המשלוח בלבד, מוזמנים ליצור עמנו קשר. צלצלו 054-8486661

סיפורי ישועות

אישה מהצפון ביקשה שגנורך "פדיון נפש" עבור קרוב משפחה. שהיה מומדק ומנושם בבית החולים במחלקת "טיפול נמרץ", והרופאים הכינו את המשפחה לקראת הגרוע מכל. ערכנו עבורו את הפדיון, ואף הבאנו לה קמע של זקן המקובלים, הרה"צ יצחק כדורי זצ"ל, להניחו סמוך לראשו של החולה.

וראה זה פלא! בימים שגניחו את הקמע מתחת לכרית החולה, מצבו התייצב, והמדדים היו יציבים. אמנם, בימי חג הפורים, מחמת טירדות הקרובים במצוות החג, הקמע הוזז ממקומו. חג הפורים חל השנה בסוף השבוע, וכבר ביום ראשון שאחריו מצבו הדרדר, המדדים קרסו, והמשפחה הועקה לבית החולים... אחרי חיפוש קדחני נמצא הקמע, והוחזר אחר כבוד מתחת לראשו של החולה, מיד לאחר מכן נרשמה התייצבות במצבו!

לפני שנה בדיוק, בימים שבין פורים לפסח, התקשרה אישה מאחד היישובים, וסיפרה שהיא ובנה סובלים מחרדות קשות. ערכנו לה "פדיון נפש", היא קבלה שני קמעים, עבורה ועבור בנה. כעת היא התקשרה לשאול שאלה בחלכה, וסיפרה בדיוק אגב, שאחרי מספר חודשים מקבלת הקמעות - סרו ממנה ומבנה החרדות.

אישה אחת מחדרה הייתה במצב נפשי קשה, וגם קשיים גדולים בפרנסה. ערכנו עבורה "פדיון נפש", היא קבלה קמע של הרב כדורי, ו... קיבלה על עצמה שמירת שבת בהדרגה (כל שבת תוסיף עוד שעות שלא תעשן בשבת). כבר אחרי השבת הראשונה השתלה בשמירת השבת - השתנה מצבה לטובה בצורה מיוחדת.

פדיון נפש על פי הקבלה

על ידי רב מקובל עם כוונות הרש"ש זצ"ל מומלק על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים לרפואה, לפרנסה, להצלחה, למציאת הזיווג, לזרע של קיימא, לשלום בית, וכו'

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון צלצלו 054-848-6661

אנו זקוקים לתרומות רבות! ניתן להפקיד בבנק הדואר מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

מוך, פאר הדור והדור, שר התורה, הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א: הנני ממליץ בזה על עמותת "אור עליון" שעושים פעולות רבות לקירוב רחוקים ולטיפול בנער נזר. ומדי חודש בחודשו מוציאים עלון "אור עליון", ומצאתי בו כמה דברים יקרים ונפלאים... מצוה רבה לעזור בידם כל אחד לפי כמו באונו ובהונו, ויהי נועם ה' עליכם, אכ"י.

המקובל האלוקי הרב בניחו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נחל שלום": מצווה גדולה מאד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן.

הספר שיעלה אתכם גבוה גבוה

המלצתו החמה של מרן הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א לכבוד ידיו היקר הרה"ג שלום וברכה!

קבלתי את ספרו החביב "אור עליון", מלא מאמרים יקרים לחיוך האמונה בטוב טעם ודעת. וכבר בראותי מודעה עליו (בעלון שלכם) הזמנתי אותו מחנות ספרים ועברתי על פני כלו.

בברכה רבה ויפוצו מעינותיך חוצה נאמן

ספר מרתק ומוגון שייתן לכם את התשובות להרבה מהשאלות שהטרידו אתכם, ואולי... גם יביא לכם את הישועה לה אתם מצפים!

מאמרים נבחרים

ניסי מלחמות מדינת ישראל מששת הימים עד צוק איתן

טגולות מכתב יד המקובל הרב יצחק כדורי זצ"ל

הכל על הגאולה

משיח הארצה ביהדות

מעמד עשני אישה?

שלא עשני אישה?

סיפורים מעולם אור

מוות קליני, דיבוק וכי

מחזק | מיסטי | מותח | אקטואלי | מרגש | מחוך

היו לי שאלות באמונה בשורש לתורה מסיים... נשתי למשגיח בישיבה, הוא אמר לי: "איני יודע להשיב לך, אבל עשני יצא ספר חדש. הוא ישיב לך על כל השאלות" ואכן כך היה.

תגובות נלהבות

פיטרו אותי מהעבודה, הייתי בדכדוך ועצבות. בעלי קנה לי את הספר. קראתי והתחזקתי. המצב שלי השתפר פלאים.

נתי' את הספר לשכן שלי החילוני. דיוקן בן 30. הפך אותו לגמיר, זה כמו "סמינו עריבים"!

צלצלו 054-8486661